

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

navrhovatele: **R. F.**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Janem Tomaierem
sídlem Jankovcova 1037/49, Praha 7

proti

odpůrcům:

1. **Městský úřad Mělník**, sídlem Náměstí Míru 1/1, Mělník
2. **PhDr. Mgr. P. V.**, bytem X
3. **Ing. prof. I. N.**, CSc., bytem X
4. **MVDr. C. M.**, bytem X
5. **M. K.**, bytem X
6. **V. K.**, bytem X
7. **Ing. M. L.**, bytem X
8. **T. T.**, bytem X
9. **Ing. J. Ž.**, bytem X
10. **Ing. T. M., Ph.D.**, bytem X
11. **Bc. B. B.**, bytem X
12. **M. S.**, bytem X
13. **PhDr. I. N.**, bytem X
15. **A. H.**, bytem X
16. **Bc. R. Š.**, bytem X
17. **Z. Š.**, bytem X
18. **Ing. S. M.**, bytem X
19. **Bc. M. U.**, bytem X
20. **Ing. M. S., MBA**, bytem X
21. **PaedDr. M. N.**, MBA, bytem X
22. **Ing. L. P.**, bytem X

o návrhu na neplatnost volby kandidátů do Zastupitelstva města Mělník ve volbách konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem podle § 90 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným dne 19. 10. 2018 se navrhovatel domáhá určení neplatnosti volby kandidátů zvolených do Zastupitelstva města Mělník ve volbách konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018.
2. Navrhovatel úvodem uvedl, že byl kandidátem na kandidátní listině NK a KSČM "ZA LEPŠÍ MĚLNÍK". Má za to, že v průběhu voleb došlo k porušení zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), takovým způsobem, který mohl hrubě ovlivnit výsledek volby všech kandidátů. Ve všech volebních okrscích v městě Mělník, s výjimkou volebních okrsků č. 2 a č. 5, postupovaly volební komise v rozporu se závaznými pokyny Českého statistického úřadu pro postup okrskových volebních komisí při zjišťování výsledků hlasování ve volebním okrsku, č. j. CSU-01974/2018-03 (dále jen „pokyny ČSÚ“). K pochybením tak došlo ve volebních okrscích č. 1, č. 3, č. 4 a č. 6 až č. 20 (dále též jen „dotčené okrsky“). Pokyny ČSÚ v bodě 9 stanoví, že *„komise pracuje společně, o platnosti hlasovacího lístku a hlasu nemohou členové komise rozhodovat samostatně“*. Dle tohoto bodu rovněž *„předseda komise kontroluje správnost posuzování platnosti hlasovacích lístků, platnosti hlasů a sčítání hlasů.“* Komise má pak potvrdit platnost hlasovacích lístků s konečnou platností. Komise je schopná se usnášet *„je-li přítomna nadpoloviční většina členů s právem hlasovat (tj. bez zapisovatele), usnesení je přijato, vyslovila-li se pro něj nadpoloviční většina přítomných členů komise s právem hlasovat, při rovnosti hlasů se návrh pokládá za zamítnutý.“* Navrhovatel tvrdí, že minimálně volební komise č. 10, č. 18, č. 19 a č. 20 hodnotily platnost hlasovacích lístků a hlasů tak, že obálky s hlasovacími lístky vyjmuté z hlasovací schránky byly rozděleny na třetiny a každá z těchto třetin byla přidělena jiné dvojici členů komise. Dle informací navrhovatele pak každá dvojice samostatně otvírala obálky a samostatně hodnotila platnost hlasovacích lístků a hlasů. Ve volebních okrscích č. 18, č. 19 a č. 20 následně, stále v totožné dvojici, jeden z dvojice ústně hlásil druhému z dvojice volební výsledky a ten je zapisoval. Celý postup probíhal bez jakékoliv kontroly ze strany předsedy či ostatních členů komise. Ve volebním okrsku č. 10 pak docházelo k hodnocení platnosti hlasovacích lístků tak, že jeden z členů komise hlásil volební výsledky z každého hlasovacího lístku a ostatní členové komise takto nahlášené výsledky zapisovali, a to rovněž bez kontroly ostatních členů komise. Takový postup nedává žádnou garanci toho, že diktující člen nahlášoval správné výsledky a zapisující člen zapisoval správné výsledky. Okrsková komise č. 10 tak postupovala rovněž v rozporu s bodem 10 pokynů ČSÚ, podle něhož *„komise zajistí, aby sčítání hlasů neprováděli jednotliví členové komise samostatně.“* K obdobným pochybením mělo podle navrhovatele docházet ve všech dotčených okrscích. Takový postup je neakceptovatelný, neboť dvojice mohly účelově ovlivnit platnost hlasovacího lístku nebo hlasu či ho dokonce úmyslně chybně vyhodnotit. Mohlo rovněž dojít účelově nebo i neúčelově k chybnému nahlášování volebních výsledků nebo k jejich chybnému zápisu. Rovněž muselo dojít k porušení pokynů ČSÚ ohledně přijímání usnesení o platnosti hlasovacího lístku. Ve dvojicích totiž volební komise nemohly přijmout jediné platné usnesení. Navrhovatel k prokázání těchto tvrzení navrhl výslech 16 svědků, a to vždy po jednom členovi okrskových volebních komisí č. 1, č. 3, č. 4, č. 6 až č. 11, č. 13, č. 14 a č. 16 až č. 20. Nestandardní postup volebních komisí v dotčených

okrescích je podle navrhovatele patrný i z rychlosti, v jaké zjistily a zpracovaly výsledky voleb. Výsledky z dotčených okrsků totiž byly k dispozici mnohem dříve, než výsledky z volebních okrsků č. 2 a č. 5. V této souvislosti navrhl, aby se soud obrátil na ČSÚ s dotazem na dobu, kdy byly odevzdány výsledky voleb v jednotlivých volebních okrescích. Rozdíl v rychlosti je způsoben právě tím, že volební komise ve dvou okrescích postupovaly v souladu s pokyny ČSÚ, zatímco volební komise v dotčených okrescích v rozporu s nimi. Podle názoru navrhovatele vzbuzují pochybnosti o korektnosti postupu volebních komisí v dotčených okrescích důvodné podezření, zda je složení Zastupitelstva města Mělník skutečným odrazem vůle voličů a zda skýtá dostatečnou legitimitu pro jeho řádné fungování. Navrhovatel tedy navrhl, aby soud znovu posoudil platnost jednotlivých hlasovacích lístků a všech odevzdaných hlasů v dotčených okrescích a přistoupil k přepočítání hlasů. Pokud by soud shledal, že jakýkoliv ze zvolených kandidátů neměl získat mandát, navrhl, aby soud vyslovil neplatnost volby takového kandidáta a současně vyslovil, že mandát získal jiný kandidát.

3. První odpůrce ve vyjádření k dotazu soudu sdělil, že navrhovatel byl zapsán ve stálém seznamu voličů pro volby do Zastupitelstva města Mělník konané ve dnech 5. a 6. 10. 2018. Současně soudu předložil zápisy volebních komisí o průběhu a výsledku hlasování ve všech dvaceti volebních okrescích města Mělník. K návrhu se však nevyjádřil.
4. Ostatní odpůrci se k návrhu rovněž nevyjádřili.
5. Podle § 90 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 1 volebního zákona se každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, může návrhem u soudu domáhat neplatnosti hlasování, neplatnosti voleb nebo neplatnosti volby kandidáta. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.
6. Soud ověřil, že návrh byl podán včas, neboť byl soudu doručen před uplynutím desetidenní lhůty od vyhlášení celkových výsledků voleb ve Sbírce zákonů Státní volební komisí dne 9. 10. 2018 (vyhlášeno sdělením č. 225/2018 Sb.), a že byl podán osobou k tomu oprávněnou, neboť navrhovatel byl zapsán ve stálém seznamu voličů (§ 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí). Soud se tedy zabýval meritorním posouzením věci. O návrhu rozhodl soud bez jednání (§ 90 odst. 3 s. ř. s.), neboť žádné dokazování neprováděl a vycházel toliko z volební dokumentace a evidencí vedených správními orgány.
7. V řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta jsou podle § 90 odst. 2 s. ř. s. účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena. Protože navrhovatel napadá volbu všech zvolených kandidátů, jsou účastníky řízení nejen první odpůrce, ale také všichni kandidáti, kteří byli zvoleni do Zastupitelstva města Mělník (navrhovatel byl rovněž zvolen, avšak není odpůrcem).
8. Soud nejprve uvádí, že podle ustálené judikatury Ústavního soudu vycházející z demokratického principu legitimacy veřejné moci, podle něhož je lid jejím zdrojem a v této roli se podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 Ústavy), platí pro volební soudnictví vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů; předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá (nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, publ. pod č. 17, sv. 36 Sb.ÚS). Řízení ve věcech volebního soudnictví je proto založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny. Úprava ověřování voleb je přitom

alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví). Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost. Z čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod lze dovodit právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce po stanovené časové období (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 1. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 30/95, publ. pod č. 3, sv. 5 Sb.ÚS), rozhodnutí voličů jako suveréna může tudíž soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát.

9. Na tato východiska navazuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“; srov. např. usnesení NSS ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz), která v obecné rovině definuje tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti takto:
 - a) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících;
 - b) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a
 - c) zásadní intenzita této nezákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k nezákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění. Obdobné zásady pak lze uplatnit i na případy tvrzené neplatnosti hlasování či voleb.
10. Soud však podotýká, že ze shora uvedené judikatury nelze pro účely posuzované věci vycházet bez dalšího [zejména ve vztahu k podmínce sub c)]. V mezidobí totiž došlo ke změně volebního zákona, která je pro právě posuzovanou věc zásadní. Podle § 60 odst. 2 – 4 volebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2016 bylo podmínkou důvodnosti návrhu porušení volebního zákona způsobem, který *mohl ovlivnit* výsledek voleb. Zákonem č. 322/2016 Sb. došlo k novelizaci tohoto ustanovení a v nynějším znění (tj. ve znění účinném ke dni voleb) je podmínkou důvodnosti návrhu porušení volebního zákona způsobem, který *hrubě ovlivnil* výsledek voleb. Tato novelizace § 60 volebního zákona se v návrhu zákona č. 322/2016 Sb. objevila jako pozměňující návrh v ústavně právním výboru (usnesení ústavně právního výboru ze dne 30. 3. 2016, sněmovní tisk č. 568/5, 7. volební období Poslanecké sněmovny, dostupný na <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&t=568>). Není k ní tedy k dispozici důvodová zpráva. Jelikož se však tatáž formulační změna dotkla i dalších volebních zákonů, odkazuje soud na usnesení NSS ze dne 21. 2. 2018, č. j. Vol 50/2018-46, publ. pod č. 3739/2018 Sb. NSS, jehož závěry jsou aplikovatelné i na právě posuzovanou věc, byť ve věci projednávané NSS šlo o volbu prezidenta republiky. NSS v uvedeném usnesení uvedl: „Mezi původním a novým zněním zákona, tedy mezi formulací „mohl ovlivnit“ a „hrubě ovlivnil“ je významový rozdíl. K tomuto rozdílu se NSS v návaznosti na předpoklady přezkumu voleb dovozené judikaturou (srov. usnesení NSS ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS, a ze dne 10. 11. 2016, č. j. Vol 4/2016-191, č. 3522/2017 Sb. NSS) vyjádřil ve svém usnesení ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018-33: „[a]čkoli s tím volební zákony do konce roku 2016 nepočítaly, případný zásah volebního soudu mohlo dle soudní judikatury vyvolat pouze porušení zákona způsobilé ovlivnit výsledky voleb v určité intenzitě. V

tomto směru tedy bude možné nadále vycházet z dosavadní judikatury, neboť pojem „hrubé ovlivnění“ výsledků voleb lze co do intenzity považovat za zákonodárcem zvolený ekvivalent jejich „zatemnění“. Na druhou stranu však nelze ignorovat, že zákonodárce opustil předpoklad pouhé potenciality vlivu porušení zákona na výsledek volby a zákonem č. 322/2016 Sb. zavedl požadavek, aby porušení zákona výsledek volby skutečně ovlivnilo. Jinými slovy, nyní již bude pro vyhovění volební stížnosti nutné, aby bylo v řízení podle § 90 s. ř. s. prokázáno, že došlo k porušení některého zákonného ustanovení upravujícího průběh volebního procesu a že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb, a to hrubým způsobem. *‘Aktuální právní úpravu považuje NSS za ústavní (srov. citované usnesení NSS čj. Vol 16/2018-33, bod 23).’* (zdůraznění provedeno soudem) S tímto závěrem citovaným z bodu 25 uvedeného usnesení NSS se soud ztotožňuje.

11. Jak dále uvedl NSS v usnesení ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51: *„striktní požadavek na předložení relevantních důkazních prostředků navrhovatelem by mohl být při přezkumu voleb překážkou přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří nejsou účastní sčítání hlasů volebními komisemi. Aby však soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v daném případě přimět zvláště významná indicie, která by byla způsobila vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb. [...] funkce soudu v rámci soudního přezkumu voleb nemůže být vykládána tak široce, že v konečném důsledku by jeho práce měla nahrazovat či jaksi doplňovat činnost volebních orgánů, dokonce až ve smyslu přepočítávání všech hlasovacích lístků na základě pouhé spekulativně formulované námitky.“* (důraz doplněn soudem) Soud proto posuzoval, zda navrhovatel předložil dostatečná tvrzení a důkazy, jimiž by prokázal existenci takové indicie, která by významně zpochybnila správnost zjištěného výsledku volby všech kandidátů.
12. Takovou indicií však nemůže být pouze tvrzení o tom, že volební komise v dotčených okrscích postupovaly v rozporu s pokyny ČSÚ, neboť jejich členové údajně posuzovali platnost hlasovacích lístků a sčítali hlasy pouze ve dvojicích, nikoliv všichni společně. Taková situace sice zvyšuje riziko, že dojde k chybnému sečtení hlasů nebo dokonce k neoprávněné manipulaci s odevzdanými volebními lístky a že takové pochybení zůstane při sčítání neodhaleno. Avšak ani tvrzený nesprávný postup volebních komisí nemůže být bez dalšího podkladem pro závěr, že k takovým pochybením a nezákonnostem při zjišťování výsledků voleb skutečně došlo, a už vůbec nelze presumovat, že by tvrzené pochybení volební komise muselo nutně ovlivnit výsledky voleb do té míry, že by ve skutečnosti získal mandát v zastupitelstvu někdo jiný.
13. V tomto směru navíc tvrzení navrhovatele neodpovídá obsahu zápisů o průběhu a výsledku hlasování vyhotovených okrskovými volebními komisemi v Mělníce, jež si pro tento účel soud vyžádal od odpůrce 1. Tyto zápisy podepsané všemi členy volebních komisí nepoukazují na žádné mimořádnosti při sčítání hlasů a ani neobsahují jakékoliv námitky kteréhokoliv z členů volebních komisí proti postupu při sčítání.
14. Navrhovatel neuvádí, jak získal informace o nesprávném postupu okrskových volebních komisí při sčítání hlasů. Z povahy věci je však zřejmé, že je musel získat od osob, které byly při sčítání hlasů přítomny, neboť informace o průběhu sčítání a postupu volebních komisí nejsou žádným způsobem zveřejňovány. Sčítání je vždy neveřejné a vedle členů okrskové volební komise při něm mohou být přítomny pouze osoby uvedené v § 40 odst. 1 volebního zákona. Pouze tyto osoby tedy mohly mít informace o tom, jak volební komise v dotčených okrscích při sčítání hlasů postupovaly. Ačkoliv se tedy navrhovatel

nezmiňuje, od koho čerpal informace, na nichž založil svůj návrh, lze se důvodně domnívat, že to byli právě jednotliví členové okrskových volebních komisí.

15. Na členy okrskových volebních komisí je bezesporu kladena velká občanská odpovědnost a jejich úloha při uskutečňování voleb je nelehká a často nedoceněná. Přestože se zpravidla jedná o osoby bez právního vzdělání, je jejich povinností se před konáním voleb nejen seznámit s relevantními právními předpisy a příslušnými metodikami, ale také je v průběhu voleb a vlastního sčítání správně aplikovat a vykládat je v souladu s ústavními principy svobodných a demokratických voleb. Tato odpovědnost přitom neleží pouze na předsedovi okrskové volební komise (a už vůbec ne pouze na zapisovateli, který je členem okrskové volební komise pouze s hlasem poradním), nýbrž na každém jednom členovi či člence. Navrhovateli lze přisvědčit v tom, že je podstatné, aby komise pracovala společně, jak to plyne z § 40 odst. 6 volebního zákona, který zakotvuje právo každého člena volební komise do hlasovacích lístků nahlížet, a jak to zdůrazňují i pokyny ČSÚ. Důvodem je v prvé řadě prostá snaha eliminovat chyby způsobené lidským faktorem (např. obyčejným přehlédnutím), protože více očí více vidí. I z hlediska postupů podle volebního zákona je společný postup při zjišťování výsledku voleb klíčový, neboť otázka posouzení platnosti hlasu a hlasovacího lístku se ve sporných případech stává předmětem hlasování, kterého se účastní všichni členové komise (§ 41 odst. 5 volebního zákona).
16. O průběhu sčítání hlasů se pořizuje zápis, který poskytuje informaci o tom, jak hlasování a sčítání hlasů proběhlo. Jeho obsah je zcela zásadní pro závěr, zda okrsková volební komise v průběhu voleb postupovala v souladu se zákonem či nikoli. Pokud se člen komise s některým údajem obsaženým v zápisu neztotožňuje, není jeho povinností zápis o průběhu a výsledku hlasování podepsat – naopak je oprávněn podpis odeprít a v příloze k zápisu formulovat své výhrady (§ 42 odst. 1 volebního zákona). Tento krok by posléze mohl být základem pro zpětné prošetření postupu okrskové volební komise. Je tedy zjevné, že řadoví členové okrskové volební komise v ní nejsou jen „do počtu“. To platí tím spíše, jsou-li do ní delegováni kandidujícími subjektem, neboť takoví členové mají z povahy zájem na zajištění správného a zákonného průběhu voleb a zjišťování výsledku hlasování, a to proto, aby nebyl v důsledku pochybení či nezákonnosti zkrácen ten kandidující subjekt, který je do volební komise delegoval.
17. Soud si je vědom toho, že atmosféra v okrskových volebních komisích může být různá. V jistých případech může nad snahou o sečtení hlasů v souladu se zákonem převážet přání mít sčítání co nejdříve hotovo (o tom nejlépe svědčí usnesení NSS ze dne 19. 11. 2017, č. j. Vol 58/2017-187, který popisuje případ, kdy řada okrskových volebních komisí z liknavosti nekontrolovala druhou stranu volebního lístku). Současně v určitých případech vyžaduje vyslovení nesouhlasu s postupem většiny jistou míru občanské odvahy. To je však právě úkolem členů okrskové volební komise, kterého se složením slibu (§ 17 odst. 4 volebního zákona) dobrovolně ujali. Pakliže člen volební komise na svůj úkol dohlížet na zákonnost všech postupů okrskové volební komise rezignuje, ať už z jakéhokoli důvodu, a případnou nezákonnost si buď neuvědomí, nebo ji vědomě přejde, aniž by pokládal za potřebné proti ní brojit volebním zákonem předvídaným způsobem, způsobuje tím, že později bude možné prokázat taková podezření jen velmi obtížně, neboť tím podstatně oslabí váhu svého pozdějšího tvrzení, resp. svědecké výpovědi.
18. Ze zápisů okrskových volebních komisí o průběhu a výsledku hlasování ve všech volebních okrscích v Mělníce nezjistil soud žádné indicie svědčící o tom, že okrskové volební komise při sčítání hlasů postupovaly v rozporu s volebním zákonem a pokyny ČSÚ. Všichni jejich členové a členky zápisy bez výhrad podepsali, z čehož lze bez dalšího

dovodit, že postup okrskových volebních komisí pokládali za souladný se zákonem a neshledali žádné důvody k odepření podpisu. Bez toho, aby bylo podrobně vysvětleno, proč nebyla příslušná výhrada uplatněna zákonem předvídaným postupem (třeba i jen formou odepření podpisu zápisu o průběhu a výsledku hlasování), nelze přihlížet k tomu, že si posléze někteří z členů volebních komisí (např. po konzultaci se subjektem, jenž je delegoval) uvědomí, že některé postupy, které se jim v průběhu voleb jeví jako bezproblémové, mohou vykazovat znaky porušení volebního zákona. Byť je toto uvědomění cenné a z takové zkušenosti lze jistě vytěžít maximum pro případné budoucí působení v okrskové volební komisi, z hlediska soudního přezkumu je už na takovou reflexi pozdě.

19. Jak vyplývá z bodu 10 a 11 tohoto usnesení, aby mohl soud přistoupit k vlastnímu přepočítání hlasovacích lístků, musí návrhovač předložit důkazy, které svědčí o tom, že došlo k porušení volebního zákona, které hrubě ovlivnilo výsledky voleb. Prosté tvrzení návrhovače, které je nadto v rozporu se zápisy volebních komisí o průběhu a výsledku hlasování v dotčených okrscích, které ve všech případech členové po skončení voleb jako správné vlastnoručně podepsali, takovým důkazem není a jako důvod pro přepočítání hlasů neobstojí. Za této situace se nelze odklonit od v úvodu vyslovené premisy, že platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, pokud není předložen důkaz tuto domněnku vyvracející nebo není prokázána významná indicie, na jejíž důvodnost by bylo možné usuzovat. Tvrzení návrhovače takovými indiciemi nejsou, neboť jde jen o nepodložené spekulace.
20. Nadto je třeba zdůraznit, že návrhovač se v návrhu soustředil toliko na tvrzení a prokázání údajné nezákonnosti postupu komisí v dotčených okrscích, tj. podmínku uvedenou pod písm. a) v rozsudku citovaném v bodě 9. V návrhu však zcela absentuje jakékoliv konkrétní tvrzení a důkazy svědčící o splnění obou zbývajících podmínek, tj. o hrubém ovlivnění výsledku voleb a příčinné souvislosti mezi tvrzenou nezákonností a hrubým ovlivněním výsledku voleb. Jinými slovy, návrhovač nikterak nekonkretizoval, jakým způsobem se tvrzená nezákonnost měla promítnout do výsledku voleb a složení zvoleného zastupitelstva. Ani v náznaku nekonkretizoval, na čem zakládá svoji domněnku, že výsledky voleb by v případě správného postupu komisí v dotčených okrscích měly jinou podobu. Ostatně sám takové zjištění soudu předkládá pouze jako eventualitu pro případ, že by po přepočtení všech hlasů odevzdaných v dotčených okrscích soud zjistil, že některý z kandidátů byl prohlášen zvoleným zastupitelem neoprávněně. I v tomto ohledu se tedy návrh pohybuje pouze na úrovni spekulací. Je třeba zdůraznit, že úlohou volebních soudů není dozor nad veškerou činností okrskových volebních komisí a odstraňování jakýchkoli vad, jichž se volební komise mohly v průběhu voleb dopustit. Ve volebním soudnictví soudy poskytují ochranu toliko v těch případech, kdy návrhovač nade vši pochybnost prokáže, že došlo k porušení volebního zákona takovým způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek voleb, hlasování nebo volby kandidáta. V daném případě ovšem návrhovač nedostal tomuto důkaznímu břemeni, jež na něj § 60 odst. 4 volebního zákon klade.
21. Soud proto shledal, že podaný návrh na neplatnost volby kandidátů je nedůvodný, a proto jej zamítl.
22. Soud dodává, že provedení důkazů navržených návrhovačem, zejména výslechem svědků, shledal nadbytečným. Nedůvodnost návrhu totiž vyplývá již ze samotných tvrzení návrhovače, a tak ani provedení označených důkazů by na závěrech soudu nemohlo nic změnit.

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Toto usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce Krajského soudu v Praze (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 5. listopadu 2018

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu